Autor Guste Santini
Utorak, 31 Srpanj 2007 12:24

Uvoz veći od izvoza – poznata preizborna priča

Najprije činjenice:

“Vrijednost uvoza u Hrvatsku u prvih je šest mjeseci ove godine bila 10,1% viša nego lani, pokazuju najnoviji podaci Državnog zavoda za statistiku (DZS), dok je vrijednost izvoza u isto vrijeme porasla za 9,9%. Vanjskotrgovinski deficit tako je krajem lipnja bio 10,3% viši nego u isto doba lani i bio je tek nešto niži od 36 mlrd kuna. Vrijednost ovogodišnjeg uvoza je krajem lipnja dosegnula 67,3 mlrd kuna, a izvoza 31,3 mlrd kuna, podaci su DZS.
Samo u lipnju hrvatski su proizvođači izvezli robu u vrijednosti 5,55 mlrd kuna, 18,8% više nego u istom mjesecu lani, dok je uvoz povećan za samo 1,8% na 11,3 mlrd kuna....”

Još se sjećamo izjava ministra financija gospodina Šukera kako su porezni prihodi, posebno PDV, u ovoj godini pokazali visoke stope rasta. Obrazloženje za brži rast poreznih prihoda temeljilo se je na većoj učinkovitosti porezne uprave. Nadalje, poreast poreznih prihoda bio je i razlog za smanjenje poreza na dodanu vrijednost na tiskovine. Ono što stalno ističem nije rečeno da deficit robne razmjene s inozemstvom snažno utječa na porezne prihode, posebno PDV, i da je država aktivni korisnik deficita robne razmjene s inozemstvom. I dalje, što stalno ističem, država aprecijacijom kune stimulira uvoz i tako “amortizira” inflatorne pritiske na cijene.

Do sada turistička sezona “kompenzira” negativne učinke. Toplo, vrlo toplo, vrijeme pogoduje dinamiziranju turističke aktivnosti. Međutim, ukoliko su točne najave o manje vrućem kolovozu moglo bi se dogoditi da turistička sezona ne ostvari deviznu žetvu kojoj se nadamo.
Činjenica da na uvezenu kunu izvezemo svega 46,5 lipa pokazuje svu nekonkurentnost hrvatskog gospodarstva usprkos svim mogućim izvoznim inicijativama. Uzgred rečeno o izvoznim inicijativama koje je poduzela Vlada pisao sam na ovim stranicama.

Povećanje deficita robne razmjene s inozmevom mora zabrinjavati. Zaduženje prema inozemstvu je, po mome mišljenju, prešlo granicu. Prodaja obiteljskog srebra znači kratkoročno rješenje i dugoročnu (deviznu) obvezu prema inozemnim investitorima. Rasprodaja imovine kojoj su se pridružili građani pokazuje kako svi žive iznad mogućnosti. Gospodarstvo svojom nekonkurentnošću cjelu priču čini tmurnijom i bezizlaznijom.

Postavlja se priatnje: kuda plovi hrvatski brod, s jedne strane, i, s druge strane, što mogu predstojeći izbori donijeti. Po mom mišljenju mjenjaju se glumci a predstava ostaje ista.